

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1813/2021
23.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Гордане Џакула и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужила АА и ББ обе из ..., чији је пуномоћник Славољуб Гајић адвокат из ..., против туженог Дома здравља „Стари Град“ из Београда, ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2883/20 од 29.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 23.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2883/20 од 29.01.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2883/20 од 29.01.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужила за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3212/2017 од 01.07.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле АА и утврђено да је ништав анекс уговора о раду број .. од 31.01.2006. године који је закључила са туженим. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле ББ и утврђено да је ништав анекс уговора о раду број .. од 31.01.2006. године који је закључила са туженим. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име трошкова парничног поступка исплати тужилама износ од 379.125,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од осам дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2883/20 од 29.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 3212/17 од 01.07.2020. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужила и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права (посебна ревизија).

Тужиље су поднеле одговор на ревизију, са предлогом да се ревизија туженог одбаци и тужени обавезе да тужиљама надокнади трошкове поступка по том ванредном правном леку.

Посебна ревизија може се изјавити због погрешне примене материјалног права против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, под условом да Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору не постоји ниједан од законских разлога због којих би требало дозволити одлучивање о посебној ревизији туженог. Одредба члана 11. Закона о раду, којом је прописано да се ништавост одредаба уговора о раду утврђује пред надлежним судом (став први) и да право да се захтева утврђивање ништавости не застарева (став други) је јасна и недвосмислена, па зато и не захтева посебно, нарочито не ново тумачење. Према тој одредби, тужба за ништавост одредаба уговора о раду може се поднети независно од рока за подношење тужбе у радном спору, предвиђеног чланом 195. став 2. Закона о раду.

На оваквом тумачењу одредбе члана 11. Закона о раду заснован је и закључак, усвојен на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 12.10.2021. године. Након усвајања овог закључка не постоји потреба да се о изјављеној посебној ревизији одлучује ни ради уједначавања судске праксе, а ни ради разматрања правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана.

Питање правног интереса за подношење тужбе у овом спору такође не завређује одлучивање у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер запослени има правни интерес да захтева утврђивање ништавости анекса уговора о раду који је супротан принудним прописима и којим се на тај начин повређују његова права из радног односа.

Из ових разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Спор за утврђење ништавости анекса уговора о раду, којим се врши измена уговорних одредби о заради запосленог, је спор из радног односа. Посебном одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је у парницама из радног односа ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У овом случају, о дозвољености ревизије туженог не може се одлучивати применом наведене одредбе.

С тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног касационог суда нису били нужни. Због тога је захтев тужиља за накнаду тих трошкова одбијен и применом члана 165. став 1. у вези члана 154. ЗПП одлучено као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић